

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Nacionalisme absorbent

La norma número u del nacionalisme és que ningú no és nacionalista fins que no es demostra el contrari. O bé fins que algun altre nacionalista t'acusa de ser-ho. Sí, aquest és el verb: acusar. Si no queda prou clar que et diuen "nacionalista" a mode d'insult o imputació, llavors s'hi afegeix un element de més degradació, que és "excloent". Quan se t'acusa de ser un "nacionalista excloent" és ja un estadi superior només superat per "supremacista" o "xenòfob". No conec cap nacionalisme que no sigui excloent. En el moment en què delimites les fronteres de la teva nació, tot allò que en queda fora no és la teva nació i per tant excluds, com a compatriotes, tots aquells que no hi viuen, que acostuma a ser una mida aproximada a la resta del món. L'autèntic terme de com d'inclouent és el teu nacionalisme és, doncs, què fas fronteres endins. Ajuda bastant que es consideri nacionalisme inclouent si fas que tothom que hi viu se senti benvingut

És aquell que, sense preguntar, considera que tots els seus ciutadans han de sentir-se d'aquella nació

amb independència d'on hagin nascut els seus ciutadans o el temps que faci que hi viuen. Fa bastanta pinta de nacionalisme inclouent aquell que considera que tots els habitants d'aquella nació tenen dret a decidir si volen continuar amb l'estatus actual de la nació o volen provar-ne un de nou. Un nacionalisme inclouent inclou la consideració de ciutadans fins i tot a aquells que consideren que la nació en concret no és la seva. Per contra, hi ha un nacionalisme del qual no es parla perquè no es concep: el nacionalisme absorbent. És aquell nacionalisme que, sense preguntar, considera que tots els seus ciutadans han de sentir-se d'aquella nació. Aquest nacionalisme absorbent acostuma a nodrir-se d'altres nacionalismes als quals, en el millor dels casos, situa un esglaó per sota en el rang de tracte, si és que no els arracona o els fa desaparèixer. Perquè l'altre element distintiu del nacionalista absorbent és que malgrat tenir una bandera nacional, una policia nacional, una audiència nacional, una loteria nacional i una ràdio nacional, es considera a si mateix com un no-nacionalista. Els mateixos, com sempre, són els altres.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

En Terri, cent anys

Alguns recordem que fa cent anys que va néixer en Terri (Lluís Terricabras Molera). Ho va fer a Manlleu el dia de Sant Pere de 1918. Es va traslladar aviat a Mataró, on el seu pare havia guanyat una plaça de municipal. Gairebé no va anar a escola, sinó que de petit va entrar de manya en una fàbrica. Allà va militar en l'anarquisme i se li van fer les mans grosses. Va fer la guerra, la va perdre, va estar tancat en un camp de concentració, va ser cridat de nou a files pel nou règim i va anar a parar a un batalló de penats a l'Àfrica. Un dia del 1967, des de Sueca, Joan Fuster li deia: "Collons, Terri, ja vinc!" En Terri el reclamava al Racó, la seva gran creació. Era un lloc de conferències sabatí obert al públic que durant vint-i-nou anys seguits, des del dissabte de carnaval del 1949, va acollir tots els intel·lectuals del país. La fama havia arribat a Sueca, a l'altra punta dels Països Catalans. Ainaud de Lasarte, Alavedra, Amat-Piniella, Aramon, Badia i Margarit, Bartra, Benet, Benguerel, Blecua, Bohigas, Blai Bonet, Cahner, Candel, la Maria Aurèlia, Castellet, Ca-

“Va fer passar pel Racó tots els intel·lectuals i artistes del país

talà-Roca, Cirici, Coll i Alentorn, Cucurull, Deulofeu, Espinàs, Estapé... Segueixo? Foix, Garcés, Hernández-Pi-juan, Hurtado... No acabariem. Ho sento pels del final de l'ordre alfabètic: Raimon, Subirachs, Tísner, Triadú, Trueta, Vicens-Vives... El Racó d'en Terri els oferia la possibilitat de parlar. No hi havia cap tertúlia igual a Catalunya. En Terri va tenir l'agudesa de protegir-se en una entitat afavorida pel règim. També de confiar en l'assessorament del catedràtic Antoni Comas i de l'escriptor Joaquim Casas, tots dos de Mataró. Sobretot comptava amb el seu caràcter expansiu que el fe-

ia amic de tothom. "Collons, Terri, ja vinc!" Ell deia: "vaig muntar el Racó per aprendre el que no m'havien ensenyat a escola". Els que vam atrapar el Racó diem: "Va ser la nostra altra universitat". Els conferencians venien sense cobrar. Només se'ls oferia un sopar a la fonda, a base de peus de porc, "el plat més barat de la carta". A Carles Riba i Clementina Arderiu, "tan espirituals", els van servir un requisit excepcional. Al cap d'un dies, en Terri rebia una carta dels dos poetes: "Hem sabut que tots mengen peus de porc; tornarem al Racó per tastar-los." En Terri també escrivia, feia objectes amb ferro i quadres amb cromos, havia estat actor i guionista de les pel·lícules amateurs d'Enric Fité i Josep Punsola, que guanyaven premis a tot Europa...

Som a finals de maig i l'homenatge oficial que Mataró li prepara tot just és un projecte. Ell havia estat un gran organitzador d'homenatges a persones mortes o vives. Uns amics van decidir dedicar-n'hi un. No avançaven, l'organització es dilatava. En Terri els va anar a veure: "Voleu que ho faci jo?" Ens falta en Terri.